

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

57 tomas

2014 m. gruodžio 8 d.

Turinys

IV Pranešimai

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2014/C 439/01

Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiami leidiniai 1

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2014/C 439/02

Sujungtos bylos C-359/11 ir C-400/11: 2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesgerichtshof* (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) *Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG ir Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH* (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyvos 2003/54/EB ir 2003/55/EB — Vartotojų apsauga — Elektros energijos ir gamtinių dujų vidaus rinka — Nacionalinės teisės nuostatos, kuriose apibrėžiamas sutarčių su vartotojais, sudarytų pagal bendrąją pareigą aprūpinti, turinys — Įmonės vienašališkas paslaugos kainos pakeitimas — Pranešimas apie šio pakeitimo priežastis, sąlygas ir apimtį per tinkamą terminą iki jo įsigaliojimo) 2

2014/C 439/03

Byla C-326/12: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd* (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas kapitalo judėjimas — SESV 63 straipsnis — Pajamų iš investicinių fondų apmokestinimas — Investiciniams fondams tenkanti pareiga pranešti ir paskelbti atitinkamą informaciją — Pajamų iš investicinių fondų, kurie nesilaiko pareigos pranešti ir paskelbti, apmokestinimas vienodo tarifo mokesčiu) 3

2014/C 439/04	Byla C-104/13: 2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) AS „Olainfarm“/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisės aktų derinimas — Pramonės politika — Direktyva 2001/83/EB — Žmonėms skirti vaistai — 6 straipsnis — Leidimas pateikti rinkai — 8 straipsnio 3 dalies i punktas — Pareiga prie paraiškos dėl leidimo išdavimo pridėti farmacinių ir ikiklinikinių bandymų ir klinikinių tyrimų rezultatus — Nuo ikiklinikinių bandymų ir klinikinių tyrimų leidžiančios nukrypti nuostatos — 10 straipsnis — Generiniai vaistai — „Referencinio vaisto“ sąvoka — Leidimo pateikti rinkai referencinį vaistą turėtojo subjektinė teisė prieštarauti leidimo pateikti rinkai šio pirmojo vaisto atžvilgiu generinį vaistą išdavimui — 10a straipsnis — Vaistai, kurių veikliosios medžiagos plačiai taikomos medicinoje Sąjungoje bent dešimt metų — Galimybė naudoti vaistą, dėl kurio buvo išduotas leidimas atsižvelgus į 10a straipsnyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą, kaip referencinį vaistą siekiant gauti leidimą pateikti rinkai generinį vaistą).	3
2014/C 439/05	Byla C-222/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Teleklagenævnet (Danija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) TDC A/S/Erhvervsstyrelsen (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/22/EB — 32 straipsnis — Papildomos privalomosios paslaugos — Sąnaudų, susijusių su šių paslaugų teikimu, kompensavimo mechanizmas — Sąvoka „teismas“ pagal SESV 267 straipsnį — Teisingumo Teismo kompetencijos nebuvimas).	4
2014/C 439/06	Byla C-252/13: 2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija/Nyderlandų Karalystė (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 2002/73/EB ir 2006/54/EB — Vienodas požiūris į moteris ir vyrus — Užimtumas ir profesinė veikla — Galimybė įsidarbinti — Grįžimas iš motinystės atostogų — Iškinio formos reikalavimai — Nuoseklus kaltinimų išdėstymas — Nedviprasmiškas reikalavimų formulavimas)	5
2014/C 439/07	Byla C-268/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Tribunalul Sibiu (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė apsauga — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — 22 straipsnio 2 dalies antra pastraipa — Sveikatos draudimas — Kitoje valstybėje narėje suteikta stacionarioji sveikatos priežiūra — Atsisakymas duoti išankstinį leidimą — Medikamentų ir pirmo būtinumo medicinos priemonių nebuvimas).	5
2014/C 439/08	Byla C-299/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Grondwettelijk Hof (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Isabelle Gielen/Ministerraad (Apmokestinimas — Direktyva 2008/7/EB — 5 straipsnio 2 dalis ir 6 straipsnis — Netiesioginiai kapitalo pritraukimo mokesčiai — Mokestis už pareikštinių vertybinių popierių pakeitimą į vardinius arba nematerialius vertybinius popierius)	6
2014/C 439/09	Byla C-302/13: 2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Augstākās Tiesas Senāts (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) bankrutavusi AS flyLAL-Lithuanian Airlines/VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — 31 straipsnis — Prašymas pripažinti ir vykdyti sprendimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo — 1 straipsnio 1 dalis — Taikymo sritis — Civilinės ir komercinės bylos — Sąvoka — Prašymas atlyginti žalą, atsiradusią dėl tariamų Europos Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimų — Oro uosto mokesčių nuolaidos — 22 straipsnio 2 punktas — Išimtinė jurisdikcija — Sąvoka — Ginčas dėl bendrovių ir kitų juridinių asmenų — Sprendimas suteikti nuolaidas — 34 straipsnio 1 punktas — Atsisakymo pripažinti pagrindai — Valstybės, kurioje prašoma pripažinti sprendimą, viešoji tvarka)	7
2014/C 439/10	Byla C-305/13: 2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Cour de cassation (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, veikiantis kaip Safram intercontinental SARL likvidatorius, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Romos konvencija dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės — 4 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalys — Taikytina teisė šalims jos nepasirinkus — Krovinių ekspedicijos sutartis — Prekių vežimo sutartis).	8

2014/C 439/11	Sujungtos bylos C-344/13 ir C-367/13: 2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas paslaugų teikimas — Apribojimai — Mokesčių teisės aktai — Pajamos iš azartinių lošimų laimėjimų — Skirtingas užsienyje gautų laimėjimų ir nacionalinėse įstaigose gautų laimėjimų apmokestinimas)	8
2014/C 439/12	Byla C-428/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Consiglio di Stato (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Direktyvos 95/59/EB ir 2011/64/ES — Apdorotam tabakui taikomų akcizų struktūra ir tarifai — Akcizo nustatymas — Principas, kuriuo nustatomas visų cigarečių akcizo tarifas — Valstybių narių galimybė nustatyti minimalią akcizo sumą — Cigaretės, kurios patenka į patraukliausių kainų kategoriją — Nacionalinės teisės aktai — Specifinė cigarečių kategorija — 115 % akcizo nustatymas)	9
2014/C 439/13	Byla C-429/13 P: 2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje Ispanijos Karalystė/Europos Komisija (Apeliacinis skundas — Sanglaudos fondas — Finansinės paramos sumažinimas — Pažeidimai taikant viešuosius pirkimus reglamentuojančius teisės aktus — Europos Komisijos sprendimo priėmimas — Nustatyto termino nesilaikymas — Pasekmės)	10
2014/C 439/14	Byla C-437/13: 2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendrijos muitinės kodeksas — Importo maito išieškojimas — Prekių kilmė — Įrodinėjimo priemonės — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — 47 straipsnis — Teisė į gynybą — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą — Valstybių narių procesinės autonomijos principas)	10
2014/C 439/15	Byla C-492/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Administrativen sad – Varna (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Traum EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — PVM — Direktyva 2006/112/EB — 138 straipsnio 1 dalis — Sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimas — Kaip PVM mokėtojas neįregistruotas įgijėjas — Pardavėjo pareiga nustatyti įgijėjo ar jo atstovo parašo tikrumą — Proporcingumo, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai — Tiesioginis veikimas)	11
2014/C 439/16	Byla C-522/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Konkurencija — Valstybės pagalba — SESV 107 straipsnio 1 dalis — „Valstybės pagalbos“ sąvoka — Nekilnojamojo turto mokestis — Atleidimas nuo mokesčio)	12
2014/C 439/17	Byla C-541/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (Finanzgericht Hamburg (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas — Tarifinis klasifikavimas — 3822 pozicija — Terminas „diagnostiniai ir laboratoriniai reagentai“ — Buvimo tam tikroje iš anksto nustatytoje reagavimo temperatūroje indikatoriai)	12
2014/C 439/18	Byla C-565/13: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas (Hovrätten för västra Sverige (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Išorės santykiai — Europos bendrijos ir Maroko Karalystės partnerystės susitarimas žuvininkystės sektoriuje — Galimybės Bendrijos laivams žvejoti Maroko žvejybos rajonuose remiantis licencija, Maroko institucijų išduota be kompetentingų Europos Sąjungos institucijų intervencijos, nebuvimas)	13
2014/C 439/19	Byla C-620/13 P: 2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje British Telecommunications plc/Europos Komisija, BT Pension Scheme Trustees Ltd (Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Pensijų fondo atleidimas nuo pareigos už kai kuriuos darbuotojus mokėti įmoką į pensijų draudimo fondą — Priemonės atrankinis pobūdis)	13

2014/C 439/20	Byla C-641/13 P: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje Ispanijos Karalystė/Europos Komisija (Apeliacinis skundas — Sanglaudos fondas — Finansinės paramos sumažinimas — Viešojo darbų pirkimo sutartys — Direktyva 93/37/EEB — Sutarties sudarymo kriterijai — Ankstesnių darbų patirtis — Kokybiniai atrankos kriterijai)	14
2014/C 439/21	Byla C-376/14 PPU: 2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Supreme Court (Airija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) C/M (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimas ir vykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 — Neteisėtas negražinimas — Vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta)	14
2014/C 439/22	Byla C-369/14: 2014 m. liepos 31 d. Landgericht Köln (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG.	15
2014/C 439/23	Byla C-382/14: 2014 m. rugpjūčio 11 d. Amtsgericht Rüsselsheim (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Byla C-409/14: 2014 m. rugpjūčio 28 d. Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága.	16
2014/C 439/25	Byla C-419/14: 2014 m. rugsėjo 8 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje WebMindLicenses Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága	17
2014/C 439/26	Byla C-423/14: 2014 m. rugsėjo 15 d. Supremo Tribunal Administrativo (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA.	20
2014/C 439/27	Byla C-424/14: 2014 m. rugsėjo 15 d. Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Balogh Jácint Gábor/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Byla C-443/14: 2014 m. rugsėjo 25 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Kreis Warendorf/Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Byla C-444/14: 2014 m. rugsėjo 25 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Amira Osso/Region Hannover.	22
2014/C 439/30	Byla C-445/14: 2014 m. rugsėjo 25 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Seusen Sume/Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Byla C-456/14: 2014 m. spalio 2 d. Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Manuel Orrego Arias/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Byla C-457/14: 2014 m. spalio 2 d. Tribunale ordinario di Cagliari (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Claudia Concu, Isabella Melis	24
2014/C 439/33	Byla C-463/14: 2014 m. spalio 8 d. Administrativen sad Varna (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Asparuhovo Lake Investmant Kampani OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite.	24
2014/C 439/34	Byla C-468/14: 2014 m. spalio 13 d. pareikštas ieškiny byloje Europos Komisija/Danijos Karalystė.	25

Bendrasis Teismas

2014/C 439/35	Byla T-29/11: 2014 m. spalio 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje Technische Universität Dresden/Komisija (Arbitražinė išlyga — Bendrijos veiksmų sveikatos srityje programa — Projekto finansavimo sutartis — Ieškinys dėl panaikinimo — Debeto aviza — Ginčo sutartinis pobūdis — Aktas, dėl kurio negali būti pareikštas ieškinys — Nepriimtinumai — Ieškinio perkvalifikavimas — Finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos)	26
2014/C 439/36	Byla T-543/12: 2014 m. spalio 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje Grau Ferrer/VRDT – Rubio Ferrer (Bugui va) (Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo „Bugui va“ paraiška — Ankstesnis nacionalinis vaizdinis prekių ženklas „Bugui“ ir ankstesnis Bendrijos vaizdinis prekių ženklas BUGUI — Santykinis atmetimo pagrindas — Protesto atmetimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis — Ankstesnio prekių ženklo egzistavimas — Neatsižvelgimas į įrodymus, kurie Apeliacinei tarybai pateikti siekiant pagrįsti protestą — Apeliacinės tarybos diskrecija — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys — Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktas — Ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Forma, kuri skiriasi elementais, nekeičiančiais skiriamojo požymio).	27
2014/C 439/37	Byla T-706/14 R: 2014 m. spalio 23 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje Holistic Innovation Institute/REA (Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Europos Sąjungos finansuojami projektai mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje — Sprendimas atsisakyti leisti dalyvauti tam tikruose projektuose — Prašymas sustabdyti vykdymą — Formos reikalavimų nesilaikymas — Nepriimtumas)	27
2014/C 439/38	Byla T-350/14: 2014 m. gegužės 12 d. pareikštas ieškinys byloje Arvanitis ir kt./Europos Parlamentas ir kt.	28
2014/C 439/39	Byla T-413/14: 2014 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje Grigoriadis ir kt./Europos Parlamentas ir kt.	29
2014/C 439/40	Byla T-646/14: 2014 m. rugsėjo 2 d. pareikštas ieškinys byloje Micula ir kt./Komisija	29
2014/C 439/41	Byla T-671/14: 2014 m. rugsėjo 19 d. pareikštas ieškinys byloje Bayerische Motoren Werke/Komisija.	30
2014/C 439/42	Byla T-672/14: 2014 m. rugsėjo 19 d. pareikštas ieškinys byloje August Wolff ir Remedia/Komisija. .	31
2014/C 439/43	Byla T-680/14: 2014 m. rugsėjo 19 d. pareikštas ieškinys byloje Lupin/Komisija	33

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiami leidiniai

(2014/C 439/01)

Paskutinis leidinys

OL C 431, 2014 12 1

Skelbti leidiniai

OL C 421, 2014 11 24

OL C 409, 2014 11 17

OL C 395, 2014 11 10

OL C 388, 2014 11 3

OL C 380, 2014 10 27

OL C 372, 2014 10 20

Šiuos tekstus galite rasti adresu

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesgerichtshof* (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) *Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG ir Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH*

(Sujungtos bylos C-359/11 ir C-400/11) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyvos 2003/54/EB ir 2003/55/EB — Vartotojų apsauga — Elektros energijos ir gamtinių dujų vidaus rinka — Nacionalinės teisės nuostatos, kuriose apibrėžiamas sutarčių su vartotojais, sudarytų pagal bendrąją pareigą aprūpinti, turinys — Įmonės vienašališkas paslaugos kainos pakeitimas — Pranešimas apie šio pakeitimo priežastis, sąlygas ir apimtį per tinkamą terminą iki jo įsigaliojimo*)

(2014/C 439/02)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: *Alexandra Schulz ir Josef Egbringhoff*

Atsakovės: *Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG ir Stadtwerke Ahaus GmbH*

Rezoliucinė dalis

2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 96/92/EB, 3 straipsnio 5 dalį, siejamą su šios direktyvos A priedu, ir 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 98/30/EB, 3 straipsnio 3 dalį, siejamą su šios direktyvos A priedu, reikia aiškinti taip, kad pagal jas draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjamos pagrindinėse bylose, kuriose apibrėžiamas elektros energijos ir dujų tiekimo sutarčių, sudarytų su vartotojais pagal bendrąją pareigą aprūpinti, turinys ir numatyta galimybė keisti šio tiekimo kainą, tačiau neužtikrinama, kad vartotojams per tinkamą terminą iki šio pakeitimo įsigaliojimo bus pranešta apie jo priežastis, sąlygas ir apimtį.

⁽¹⁾ OL C 311, 2011 10 22.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Finanzgericht Düsseldorf (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Rita van Caster, Patrick van Caster/ Finanzamt Essen-Süd

(Byla C-326/12) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas kapitalo judėjimas — SESV 63 straipsnis — Pajamų iš investicinių fondų apmokestinimas — Investiciniams fondams tenkanti pareiga pranešti ir paskelbti atitinkamą informaciją — Pajamų iš investicinių fondų, kurie nesilaiko pareigos pranešti ir paskelbti, apmokestinimas vienodo tarifo mokesčiu)

(2014/C 439/03)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Rita van Caster, Patrick van Caster

Atsakovė: Finanzamt Essen-Süd

Rezoliucinė dalis

SESV 63 straipsnis turi būti aiškinamas taip, jog jis draudžia tokias nacionalinės teisės nuostatas, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tuo atveju, kai investiciniai fondai nerezidentai nesilaiko pareigos pranešti ir paskelbti atitinkamą šiose teisės nuostatose, kurios vienodai taikomos tiek investiciniams fondams rezidentams, tiek nerezidentams, nustatytą informaciją, šio mokesčių mokėtojo iš minėtų investicinių fondų gautos pajamos apmokestinamos vienodo tarifo mokesčiu, jei minėtos nuostatos neleidžia mokesčių mokėtojui pateikti įrodymų arba informacijos, kurie įrodytų jo faktines pajamas.

⁽¹⁾ OL C 303, 2012 10 6.

2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) AS „Olainfarm“/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Byla C-104/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisės aktų derinimas — Pramonės politika — Direktyva 2001/83/EB — Žmonėms skirti vaistai — 6 straipsnis — Leidimas pateikti rinkai — 8 straipsnio 3 dalies i punktas — Pareiga prie paraiškos dėl leidimo išdavimo pridėti farmacinių ir ikiklinikinių bandymų ir klinikinių tyrimų rezultatus — Nuo ikiklinikinių bandymų ir klinikinių tyrimų leidžiančios nukrypti nuostatos — 10 straipsnis — Generiniai vaistai — „Referencinio vaisto“ sąvoka — Leidimo pateikti rinkai referencinį vaistą turėtojo subjekcinė teisė prieštarauti leidimo pateikti rinkai šio pirmojo vaisto atžvilgiu generinį vaistą išdavimui — 10a straipsnis — Vaistai, kurių veikliosios medžiagos plačiai taikomos medicinoje Sąjungoje bent dešimt metų — Galimybė naudoti vaistą, dėl kurio buvo išduotas leidimas atsižvelgus į 10a straipsnyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą, kaip referencinį vaistą siekiant gauti leidimą pateikti rinkai generinį vaistą)

(2014/C 439/04)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: AS „Olainfarm“

Atsakovės: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

dalyvaujant: Grindeks AS

Rezoliucinė dalis

1. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, iš dalies pakeistos 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1394/2007, 10 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sąvoką „referencinis vaistas“ reikia aiškinti taip, kad ji apima vaistą, dėl kurio leidimas pateikti rinkai išduotas remiantis šios direktyvos 10a straipsniu.
2. Direktyvos 2001/83, iš dalies pakeistos Reglamentu Nr. 1394/2007, 10 straipsnį, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad leidimo pateikti rinkai vaistą, kuriuo, remiantis minėtu 10 straipsniu, paduodant paraišką dėl leidimo pateikti rinkai kito gamintojo pagamintą generinį vaistą išdavimo buvo naudotasi kaip referenciniu vaistu, turėtojas turi teisę apskųsti kompetentingos valdžios institucijos sprendimą išduoti leidimą pateikti rinkai minėtą generinį vaistą, jeigu tuo siekiama užtikrinti pagal minėtą 10 straipsnį tokiam leidimo turėtojui suteiktos išimtinės teisės teisminę gynybą. Tokia apskundimo teisė egzistuoja pirmiausia tuo atveju, kai tokio leidimo turėtojas reikalauja, kad jo vaistas nebūtų, remiantis minėtu 10 straipsniu, naudojamas siekiant gauti leidimą pateikti rinkai vaistą, kurio atžvilgiu minėto leidimo turėtojui priklausantis vaistas negali būti laikomas referenciniu vaistu, kaip jis suprantamas pagal to paties 10 straipsnio 2 dalies a punktą.

⁽¹⁾ OL C 123, 2013 4 27.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Teleklagenævnet (Danija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) TDC A/S/Erhvervsstyrelsen

(Byla C-222/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/22/EB — 32 straipsnis — Papildomos privalomosios paslaugos — Sąnaudų, susijusių su šių paslaugų teikimu, kompensavimo mechanizmas — Sąvoka „teismas“ pagal SESV 267 straipsnį — Teisingumo Teismo kompetencijos nebuvimas)

(2014/C 439/05)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Teleklagenævnet

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: TDC A/S

Atsakovė: Erhvervsstyrelsen

Rezoliucinė dalis

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas neturi kompetencijos atsakyti į 2013 m. balandžio 22 d. Teleklagenævnet (Danija) sprendime pateiktus klausimus.

⁽¹⁾ OL C 207, 2013 7 20.

**2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija/
Nyderlandų Karalystė**

(Byla C-252/13) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 2002/73/EB ir 2006/54/EB — Vienodas požiūris į moteris ir vyrus — Užimtumas ir profesinė veikla — Galimybė įsidarbinti — Gržimas iš motinystės atostogų — Ieškinio formos reikalavimai — Nuoseklus kaltinimų išdėstymas — Nedviprasmiškas reikalavimų formulavimas)

(2014/C 439/06)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama D. Martin ir M. van Beek

Atsakovė: Nyderlandų Karalystė, atstovaujama M. Bulterman ir J. Langer

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 207, 2013 7 20.

**2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Tribunalul Sibiu
(Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de
Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate**

(Byla C-268/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė apsauga — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — 22 straipsnio 2 dalies antra pastraipa — Sveikatos draudimas — Kitoje valstybėje narėje suteikta stacionarioji sveikatos priežiūra — Atsisakymas duoti išankstinį leidimą — Medikamentų ir pirmo būtinumo medicinos priemonių nebuvimas)

(2014/C 439/07)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Sibiu

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Elena Petru

Atsakovė: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Rezoliucinė dalis

1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeistu 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 592/2008, 22 straipsnio 2 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad negalima atsisakyti išduoti pagal to paties straipsnio 1 dalies c punkto i papunktį reikalaujamo leidimo, jei aptariama stacionarioji sveikatos priežiūra apdrausto asmens gyvenamosios vietos valstybėje narėje negali būti suteikta tinkamu laiku, nes nėra medikamentų ir pirmo būtinumo medicinos priemonių. Tokios galimybės nebuvimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į visų šios valstybės narės gydymo įstaigų, galinčių suteikti minėtą priežiūrą, lygį ir į laikotarpį, per kurį tinkamu laiku tai galėtų būti padaryta.

(¹) OL C 207, 2013 7 20.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Grondwettelijk Hof (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Isabelle Gielen/Ministerraad

(Byla C-299/13) (¹)

(Apmokestinimas — Direktyva 2008/7/EB — 5 straipsnio 2 dalis ir 6 straipsnis — Netiesioginiai kapitalo pritraukimo mokesčiai — Mokestis už pareikštinių vertybinių popierių pakeitimą į vardinius arba nematerialius vertybinius popierius)

(2014/C 439/08)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Grondwettelijk Hof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Isabelle Gielen

Atsakovė: Ministerraad

Rezoliucinė dalis

2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvos 2008/7/EB dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalo pritraukimui [netiesioginių kapitalo pritraukimo mokesčių], 5 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad draudžiama rinkti pagrindinėje byloje nagrinėjamą mokestį už pareikštinių vertybinių popierių pakeitimą į vardinius arba nematerialius vertybinius popierius. Tokio mokesčio negalima pagrįsti šios direktyvos 6 straipsniu.

(¹) OL C 226, 2013 8 3.

2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Augstākās Tiesas Senāts (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) bankrutavusi AS flyLAL-Lithuanian Airlines/VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

(Byla C-302/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — 31 straipsnis — Prašymas pripažinti ir vykdyti sprendimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo — 1 straipsnio 1 dalis — Taikymo sritis — Civilinės ir komercinės bylos — Sąvoka — Prašymas atlyginti žalą, atsiradusią dėl tariamų Europos Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimų — Oro uosto mokesčių nuolaidos — 22 straipsnio 2 punktas — Išimtinė jurisdikcija — Sąvoka — Ginčas dėl bendrovių ir kitų juridinių asmenų — Sprendimas suteikti nuolaidas — 34 straipsnio 1 punktas — Atsisakymo pripažinti pagrindai — Valstybės, kurioje prašoma pripažinti sprendimą, viešojo tvarka)

(2014/C 439/09)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās Tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: bankrutavusi AS flyLAL-Lithuanian Airlines

Atsakovės: VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

Rezoliucinė dalis

1. 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 1 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad byla pagal ieškinį, kaip antai pareiktą pagrindinėje byloje, kuriuo siekiama žalos, patirtos dėl tariamų Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimų, atlyginimo, patenka į „civilinių ir komercinių bylų“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, taigi ir į šio reglamento taikymo sritį.
2. Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 2 punktas aiškintinas taip, kad procesas pagal ieškinį, kaip antai pareiktą pagrindinėje byloje, kuriuo siekiama žalos, patirtos dėl tariamų Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimų, atlyginimo, nėra teismo procesas, kurio objektas yra bendrovės organų sprendimų galiojimas, kaip tai suprantama pagal tą nuostatą.
3. Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 1 punktas aiškintinas taip, kad nei sumos, kuriai taikomos laikinosios apsaugos priemonės, paskirtos sprendimu, kurį prašoma pripažinti ir vykdyti, apskaičiavimo metodas, kai įmanoma atsekti samprotavimų, lėmusių minėtos sumos dydžio nustatymą, eigą ir kai buvo galimybių pateikti skundą ir jomis pasinaudota siekiant užginčyti tokį apskaičiavimo metodą, nei paprastas rėmimasis rimtomis ekonominėmis pasekmėmis nėra pagrindai, rodantys valstybės narės, kurioje prašoma pripažinti sprendimą, viešosios tvarkos pažeidimą, dėl kurių galima atsisakyti pripažinti ir vykdyti toje valstybėje narėje tokį kitoje valstybėje narėje priimtą sprendimą.

⁽¹⁾ OL C 226, 2013 8 3.

2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Cour de cassation (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, veikiantis kaip Safram intercontinental SARL likvidatorius, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Byla C-305/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Romos konvencija dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės — 4 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalys — Taikytina teisė šalims jos nepasirinkus — Krovinių ekspedicijos sutartis — Prekių vežimo sutartis)

(2014/C 439/10)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Haeger & Schmidt GmbH

Atsakovės: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, veikiantis kaip Safram intercontinental SARL likvidatorius, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Rezoliucinė dalis

1. Konvencijos dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės, pateiktos pasirašyti 1980 m. birželio 19 d. Romoje, 4 straipsnio 4 dalies paskutinį sakinį reikia aiškinti taip, kad ši nuostata taikoma krovinių ekspedicijos sutarčiai tik tuo atveju, kai pagrindinis sutarties objektas yra atitinkamos prekės vežimas siaurąja prasme, o tai turi išsiaiškinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
2. Minėtos konvencijos 4 straipsnio 4 dalį reikia aiškinti taip, kad prekių vežimo sutarčiai taikytina teisė, kai jos negalima nustatyti pagal šios nuostatos antrą sakinį, turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 1 dalyje numatytą bendrąją taisyklę, pagal kurią šiai sutarčiai taikoma valstybės, su kuria ji labiausiai susijusi, teisė.
3. Tos pačios konvencijos 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad jeigu tvirtinama, kad sutartis labiau susijusi su kita valstybe nei ta, kurios teisė turi būti taikoma pagal minėtoje dalyje įtvirtintą prezumpciją, nacionalinis teismas turi palyginti sąsajas tarp šios sutarties ir, viena vertus, valstybės, kurios teisė turi būti taikoma pagal tą prezumpciją, ir, kita vertus, kitos susijusios valstybės. Tai darydamas nacionalinis teismas turi atsižvelgti į visas aplinkybes, įskaitant tai, ar yra kitų sutarčių, su kuriomis susijusi atitinkama sutartis.

⁽¹⁾ OL C 207, 2013 7 20.

2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Sujungtos bylos C-344/13 ir C-367/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas paslaugų teikimas — Apribojimai — Mokesčių teisės aktai — Pajamos iš azartinių lošimų laimėjimų — Skirtingas užsienyje gautų laimėjimų ir nacionalinėse įstaigose gautų laimėjimų apmokestinimas)

(2014/C 439/11)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Commissione tributaria provinciale di Roma

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Atsakovė: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Rezoliucinė dalis

SESV 52 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamas valstybės narės teisės aktas, kuriuo kitose valstybėse narėse esančiose azartinių lošimų įstaigose gauti laimėjimai apmokestinami, o jos nacionalinėje teritorijoje esančiose azartinių lošimų įstaigose gautos panašios pajamos neapmokestinamos.

⁽¹⁾ OL C 260, 2013 9 7.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Consiglio di Stato (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA

(Byla C-428/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Mokesčių nuostatos — Teisės aktų suderinimas — Direktyvos 95/59/EB ir 2011/64/ES — Apdorotam tabakui taikomų akcizų struktūra ir tarifai — Akcizo nustatymas — Principas, kuriuo nustatomas visų cigarečių akcizo tarifas — Valstybių narių galimybė nustatyti minimalią akcizo sumą — Cigaretės, kurios patenka į patraukliausių kainų kategoriją — Nacionalinės teisės aktai — Specifinė cigarečių kategorija — 115 % akcizo nustatymas)

(2014/C 439/12)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Atsakovė: Yesmoke Tobacco SpA

Rezoliucinė dalis

2011 m. birželio 21 d. Tarybos direktyvos 2011/64/EB dėl akcizų, taikomų apdorotam tabakui, struktūros ir tarifų 7 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 6 dalį reikia aiškinti taip, kad jomis draudžiama nacionalinė nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje nustatytas ne vienodas minimalus akcizas už visas cigaretes, bet minimalus akcizas už cigaretes, kurių mažmeninė pardavimo kaina yra mažesnė nei cigarečių, kurios priklauso paklausiausių kainų kategorijai.

⁽¹⁾ OL C 313, 2013 10 26.

**2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje Ispanijos Karalystė/
Europos Komisija**

(Byla C-429/13 P) ⁽¹⁾

**(Apeliacinis skundas — Sanglaudos fondas — Finansinės paramos sumažinimas — Pažeidimai taikant
viešuosius pirkimus reglamentuojančius teisės aktus — Europos Komisijos sprendimo priėmimas —
Nustatyto termino nesilaikymas — Pasekmės)**

(2014/C 439/13)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Rubio González

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama B. Conte ir A. Tokár, padedamų abogado J. Rivas Andrés

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą Ispanija/Komisija (T-384/10, EU:T:2013:277).
2. Panaikinti 2010 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimą C(2010) 4147, kuriuo sumažinta iš Sanglaudos fondo skirta finansinė parama šiems projektams ar projektų grupėms: „Nr. 2000.ES.16.C.PE.133 Hidrografinio Guadianos upės (Andevalo regionas) baseino gyventojų aprūpinimas vandeniu“, „Nr. 2000.ES.16.C.PE.066 Gvadalkivyro baseino valymas ir vandens gryninimas: Gvadairos, Aljarafe ir Gvadalkivyro gamtos apsaugos vietovės“ ir „Nr. 2002.ES.16.C.PE.061 Granados ir Malagos provincijų supramunicipalinių sistemų aprūpinimas vandeniu“.
3. Nurodyti Europos Komisijai padengti savo ir Ispanijos Karalystės patirtas bylinėjimosi išlaidas per procesą pirmojoje instancijoje ir šiame apeliaciniame procese.

⁽¹⁾ OL C 260, 2013 9 7.

**2014 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Hoge Raad der
Nederlanden (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Unitrading Ltd/Staatssecretaris
van Financiën**

(Byla C-437/13) ⁽¹⁾

**(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendrijos muitinės kodeksas — Importo maito išieškojimas —
Prekių kilmė — Įrodinėjimo priemonės — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija —
47 straipsnis — Teisė į gynybą — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą — Valstybių narių procesinės
autonomijos principas)**

(2014/C 439/14)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Unitrading Ltd

Atsakovė: Staatssecretaris van Financiën

Rezoliucinė dalis

1. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis aiškintinas taip, kad juo nedraudžiama importuotų prekių kilmės įrodymų, muitinės pateiktų pagal nacionalinę proceso teisę, grįsti trečiojo asmens atlikto tyrimo rezultatais, jei papildomos informacijos apie tyrimą tas trečiasis asmuo neatskleidė nei muitinės įstaigoms, nei deklarantui ir dėl to tapo sunkiau patikrinti padarytų išvadų teisingumą ar jas paneigti arba nebeliko galimybės to padaryti, jei laikomasi veiksmingumo ir lygiavertiškumo principų. Nacionalinis teismas turi patikrinti, ar taip yra pagrindinėje byloje.
2. Tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, jeigu muitinės įstaigos negali atskleisti su atliktu tyrimu susijusios papildomos informacijos, klausimas, ar muitinės įstaigos turi patenkinti suinteresuotojo asmens prašymą jo lėšomis atlikti tyrimus jo nurodytoje kilmės šalyje, taip pat klausimas, ar turi reikšmės tai, kad prekių mėginių dalys kažkurį laiką buvo saugomos ir suinteresuotasis asmuo jas galėjo pateikti tirti kitoje laboratorijoje, ir, jei taip, ar muitinės įstaigos turi pranešti suinteresuotajam asmeniui apie saugomas prekių mėginių dalis ir apie tai, kad jis gali pareikalauti tų mėginių minėtam tyrimui atlikti, turi būti vertinami remiantis nacionaline proceso teise.

⁽¹⁾ OL C 325, 2013 11 9.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Administrativen sad – Varna (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Traum EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Byla C-492/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — PVM — Direktyva 2006/112/EB — 138 straipsnio 1 dalis — Sandorių Bendrijos viduje neapmokestinimas — Kaip PVM mokėtojas neįregistruotas įgijėjas — Pardavėjo pareiga nustatyti įgijėjo ar jo atstovo parašo tikrumą — Proporcingumo, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai — Tiesioginis veikimas)

(2014/C 439/15)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad – Varna

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Traum EOOD

Atsakovas: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Rezoliucinė dalis

1. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2010 m. gruodžio 7 d. Tarybos direktyva 2010/88/ES, 138 straipsnio 1 dalies ir 139 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad pagal jas draudžiama tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, valstybės narės mokesčių administratoriui atsisakyti suteikti teisę į tiekimo Bendrijos viduje neapmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu dėl to, kad įgijėjas nebuvo registruotas kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas kitoje valstybėje narėje, tiekėjas neįrodė nei parašo ant pateiktų dokumentų, kuriais grindžiama tariamai neapmokestinamo tiekimo deklaracija, tikrumo, nei šiuos dokumentus įgijėjo vardu pasirašiusio asmens įgaliojimų atstovauti, nors teisės į neapmokestinimą įrodymai, tiekėjo pateikti grindžiant deklaraciją, atitiko nacionalinėje teisėje nustatytų teiktinų šiam administratoriui dokumentų sąrašą ir iš pradžių šis administratorius juos priėmė kaip pateisinamuosius įrodymus, tai ir turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

2. Direktyvos 2006/112, iš dalies pakeistos Direktyva 2010/88, 138 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ji veikia tiesiogiai, t. y. ja apmokestinamasis asmuo gali remtis nacionaliniuose teismuose prieš valstybę, siekdamas neapmokestinti pridėtinės vertės mokesčiu tiekimo Bendrijos viduje.

(¹) OL C 344, 2013 11 23.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol

(Byla C-522/13) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Konkurencija — Valstybės pagalba — SESV 107 straipsnio 1 dalis — „Valstybės pagalbos“ sąvoka — Nekilnojamojo turto mokestis — Atleidimas nuo mokesčio)

(2014/C 439/16)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Atsakovė: Concello de Ferrol

Rezoliucinė dalis

SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad nuo nekilnojamojo turto mokesčio atleidus valstybei priklausantį žemės sklypą, perleistą naudoti valstybinio kapitalo įmonei, šiame sklype gaminančiai prekes ir teikiančiai paslaugas, kurios gali būti valstybių narių tarpusavio prekybos dalykas konkurencijai atvirose rinkose, tai gali sudaryti šia nuostata draudžiamą valstybės pagalbą. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar, remiantis visomis reikšmingomis jo nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis, vertinamomis atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pateiktas aiškinimo gaires, toks atleidimas nuo mokesčio gali būti laikomas valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal tą pačią nuostatą.

(¹) OL C 367, 2013 12 14.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (Finanzgericht Hamburg (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Douane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover

(Byla C-541/13) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas — Tarifinis klasifikavimas — 3822 pozicija — Terminas „diagnostiniai ir laboratoriniai reagentai“ — Buvimo tam tikroje iš anksto nustatytoje reagavimo temperatūroje indikatoriai)

(2014/C 439/17)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Douane Advies Bureau Rietveld

Atsakovė: Hauptzollamt Hannover

Rezoliucinė dalis

1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo, iš dalies pakeisto 2010 m. spalio 5 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 861/2010, I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros 3822 pozicija turi būti aiškinama taip, kad prie jos nepriskiriami temperatūros indikatoriai, kaip antai „WarmMark“ ir „ColdMark“ pavadinimais parduodamos prekės, kurie dėl juose esančio skysčio tūrio kitimo keičiantis spalvai negrįžtamai parodo, ar buvo pasiekta tam tikra viršutinė arba žemutinė reagavimo temperatūros riba.

(¹) OL C 9, 2014 1 11.

2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas (Hovrätten för västra Sverige (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

(Byla C-565/13) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Išorės santykiai — Europos bendrijos ir Maroko Karalystės partnerystės susitarimas žuvininkystės sektoriuje — Galimybės Bendrijos laivams žvejoti Maroko žvejybos rajonuose remiantis licencija, Maroko institucijų išduota be kompetentingų Europos Sąjungos institucijų intervencijos, nebuvimas)

(2014/C 439/18)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hovrätten för västra Sverige

Šalys pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Rezoliucinė dalis

Europos bendrijos ir Maroko Karalystės partnerystės susitarimą žuvininkystės sektoriuje, Bendrijos vardu patvirtintą 2006 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 764/2006, būtent jo 6 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad pagal jį Bendrijos laivams draudžiama žvejoti Maroko žvejybos rajonuose remiantis licencija, kurią Maroko institucijos išdavė be kompetentingų Europos Sąjungos institucijų intervencijos.

(¹) OL C 15, 2014 1 18.

2014 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje British Telecommunications plc/Europos Komisija, BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Byla C-620/13 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Pensijų fondo atleidimas nuo pareigos už kai kuriuos darbuotojus mokėti įmoką į pensijų draudimo fondą — Priemonės atrankinis pobūdis)

(2014/C 439/19)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: British Telecommunications plc, atstovaujama baristerio J. Holmes, QC H. Legge

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama L. Flynn ir N. Khan, BT Pension Scheme Trustees Ltd, atstovaujama advokatų J. Derenne ir A. Müller-Rappard, įgalioti solisitoriaus M. Farley

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš *British Telecommunications plc* ir *BT Pension Scheme Trustees Ltd* bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 61, 2014 3 1.

**2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje Ispanijos Karalystė/
Europos Komisija**

(Byla C-641/13 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Sanglaudos fondas — Finansinės paramos sumažinimas — Viešojo darbų pirkimo sutartys — Direktyva 93/37/EEB — Sutarties sudarymo kriterijai — Ankstesnių darbų patirtis — Kokybiniai atrankos kriterijai)

(2014/C 439/20)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Rubio

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán ir A. Steiblytės

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 31, 2014 2 1.

**2014 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Supreme Court (Airija)
prašymas priimti prejudicinį sprendimą) C/M**

(Byla C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimas ir vykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 — Neteisėtas negražinimas — Vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta)

(2014/C 439/21)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: C

Atsakovė: M

Rezoliucinė dalis

1. 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000, 2 straipsnio 11 punktą ir 11 straipsnį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai vaikas išvežtas laikantis laikinai vykdytino teismo sprendimo, kuris vėliau buvo panaikintas teismo sprendimu, nustatančiu, kad vaiko gyvenamoji vieta yra pas vieną iš tėvų, kuris gyvena kilmės valstybėje narėje, valstybės narės, į kurią vaikas išvežtas, teismas, gavęs prašymą nurodyti grąžinti vaiką, privalo įvertinęs visas nagrinėjamo atvejo aplinkybes, patikrinti, ar prieš pat tariamą neteisėtą vaiko negrąžinimą jo nuolatinė gyvenamoji vieta vis dar buvo kilmės valstybėje narėje. Atliekant šį vertinimą svarbu atsižvelgti į aplinkybę, kad teismo sprendimas, kuriuo leista išvežti vaiką, galėjo būti laikinai vykdomas ir kad dėl jo buvo pateiktas apeliacinis skundas.
2. Reglamentą Nr. 2201/2003 reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai vaikas išvežtas laikantis laikinai vykdytino teismo sprendimo, kuris vėliau buvo panaikintas teismo sprendimu, nustatančiu, kad vaiko gyvenamoji vieta yra pas vieną iš tėvų, kuris gyvena kilmės valstybėje narėje, vaiko negrąžinimas į pastarąją valstybę narę po to, kai priimamas šis antrasis sprendimas, yra neteisėtas, ir nusprendus, kad prieš pat tokį negrąžinimą vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta vis dar buvo kilmės valstybėje narėje, taikytinas šio reglamento 11 straipsnis. Tačiau jeigu būtų nuspręsta, kad tuo momentu vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta nebebuvo kilmės valstybėje narėje, sprendimas atmesti remiantis šia teisės nuostata pateiktą prašymą nurodyti grąžinti vaiką priimamas nepažeidžiant galimybės taikyti to paties reglamento III skyriuje nustatytų teisės normų, reglamentuojančių valstybėje narėje priimtų sprendimų pripažinimą ir jų vykdymą.

(¹) OL C 351, 2014 10 16.

2014 m. liepos 31 d. Landgericht Köln (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Byla C-369/14)

(2014/C 439/22)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Köln

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Atsakovė: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/96/EB (¹) dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų 2 straipsnio 1 dalį, 3 straipsnio a punktą ir IA ir IB priedus ir (arba) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/19/ES (²) dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų 2 straipsnio 1 dalies a punktą, 3 straipsnio 1 dalies a punktą, taip pat I ir II priedus reikia aiškinti taip, kad apytiksliai nuo 220 V iki 240 V elektros įtampa varoma (garažo) vartų automatika, įmontuotina kartu su (garažo) vartais į pastato įrangą, patenka į elektros ir elektroninės įrangos sąvoką, pirmiausia į elektrinių ir elektroninių įrankių sąvoką?
- 2) Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar Direktyvos 2002/96/EB IA priedo 6 punktą ir IB priedo 6 punktą ir (arba) Direktyvos 2012/19/ES 3 straipsnio 1 dalies b punktą, I priedo 6 punktą, II priedo 6 punktą reikia aiškinti taip, kad pirmame klausime nurodyta (garažo vartų) automatika turi būti laikoma stambiųjų stacionariųjų pramoninių prietaisų sudedamąją dalimi, kaip tai suprantama pagal nurodytas nuostatas?

3) Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, o į antrąjį klausimą – neigiamas:

Direktyvos 2002/96/EB 2 straipsnio 1 dalį ir (arba) Direktyvos 2012/19/ES 2 straipsnio 3 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad pirmame klausime nurodyta (garažo vartų) automatika turi būti laikoma priklausančia kitos rūšies įrangai, kuriai atitinkama direktyva nėra taikoma?

⁽¹⁾ 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 37, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 359).

⁽²⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, p. 38).

2014 m. rugpjūčio 11 d. Amtsgericht Rüsselsheim (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Juergen Schneider, Erika Schneider/Condor Flugdienst GmbH

(Byla C-382/14)

(2014/C 439/23)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Rüsselsheim

Šalys pagrindinėje byloje

Iškovai: Juergen Schneider, Erika Schneider

Atsakovė: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar ypatinga aplinkybė, kaip ji suprantama pagal minėto reglamento ⁽¹⁾ 5 straipsnio 3 dalį, turi būti tiesiogiai susijusi su skrydžiu, kuriame buvo atlikta atitinkama rezervacija?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: Kiek ankstesnių skrydžių orlaiviu, kuriuo turėjo būti vykdytas numatytas skrydis, yra svarbūs nustatant ypatingą aplinkybę? Ar atsižvelgiant į ypatingas aplinkybes, atsiradusias vykdant ankstesnius skrydžius, taikomas ribojimas laiko atžvilgiu? Jei taip, kaip toks ribojimas nustatomas?
3. Tuo atveju, jei ypatingos aplinkybės, atsiradusios vykdant ankstesnius skrydžius, yra svarbios ir vykdant vėlesnį skrydį, ar visos pagrįstos priemonės, kurių skrydį vykdantis oro vežėjas turi imtis pagal minėto reglamento 5 straipsnio 3 dalį, turi būti skirtos tik užkirsti kelią ypatingų aplinkybių atsiradimui ar ir išvengti didelio vėlavimo?

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2014 m. rugpjūčio 28 d. Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Byla C-409/14)

(2014/C 439/24)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Komisijos reglamento (ES) Nr. 861/2010, iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽¹⁾ <...>, 24 skirsnio „Tabakas ir perdirbti tabako pakaitalai“ 2401 10 35 KN subpozicijoje nurodytas muitinės prižiūrimų prekių aprašymas „*Tabaco light air-cured*“ aiškintinas kaip reiškiantis tik *air-cured* tabaką, iš kurio lapų nepašalintos vidurinės gyslos ir
 - kurio sudėtyje yra nesmulkintų tabako augalo lapų,
 - jo lapai nėra supjaustyti, suspausti į briketus ar kitaip susmulkinti;
 - kuris negali būti apdorojamas jokia kitu būdu (pavyzdžiui, nugnybiant lapų kotelius, supjaustant lapus ar juos suspaudžiant), išskyrus džiovinimą *air-cured*, suprantamą kaip vienas iš [2401 10] 35 KN pozicijoje nurodyto *air-cured* tabako, iš kurio lapų nepašalintos vidurinės gyslos, „apdorojimo“ būdų;
 - kuris netinkamas rūkyti?
2. Ar Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 4 straipsnio 6 punkte įtvirtinta sąvoka „sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė“ aiškintina kaip apimanti ir tokias laikinose saugojimo vietose arba muitinės sandėlyje muitinės prižiūrimas prekes (akcizais apmokestinamas prekes), kurioms taikoma išorinio tranzito procedūra ir kurių lydimočiuose dokumentuose neteisingai nurodyta subpozicija (2403 10 9000 KN vietoj 2401 10 35 KN[*sic*]), nors susijęs skirsnis (tabakui taikytinas 24 skirsnis) ir visi kiti šių dokumentų duomenys (konteinerio numeris, kiekis, grynasis svoris) nurodyti teisingai, o antspaudai nepažeisti?

(Kitaip tariant, reikia išsiaiškinti, ar tam tikrai prekei gali būti taikoma sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė, jeigu jos lydimočiuose dokumentuose Bendrojo muitų tarifo skirsnis nurodytas teisingai, o subpozicija – ne?)
3. Ar Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB ⁽²⁾, 2 straipsnio b punkte esanti sąvoka „importas“ ir tos pačios direktyvos 4 straipsnio 8 punkte įtvirtinta sąvoka „akcizais apmokestinamų prekių importas“ aiškintinos kaip apimančios ir toki atvejį, kai tikrosios prekės, kuriai taikytina išorinio tranzito procedūra, subpozicija skiriasi nuo nurodytosios jos lydimočiuose dokumentuose, nors, nepaisant šio skirtumo, aprašymo skirsnis (nagrinėjamu atveju – tabakui taikytinas 24 skirsnis), tikrosios prekės kiekis ar grynasis svoris atitinka lydimočiuose dokumentuose nurodytus duomenis?
4. Ar aplinkybė, kad prekės, kuriai taikoma sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra, lydimočiuose dokumentuose nurodytas neteisingas KN pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo, iš dalies pakeisto Reglamentu (EB) Nr. 861/2010, I priedą, gali būti laikoma Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 38 straipsnyje nurodytu „pažeidimu“?

⁽¹⁾ OL L 284, 2010 10 29, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009 1 14, p. 12).

2014 m. rugsėjo 8 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *WebMindLicenses Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság*

(Byla C-419/14)

(2014/C 439/25)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: WebMindLicences Kft.

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Prejudiciniai klausimai

1. Ar paslaugų teikėjo, kaip jis suprantamas PVM srityje, nustatymui pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva) 2 straipsnio 1 dalies c punktą, 24 straipsnio 1 dalį ir 43 straipsnį, kai nagrinėjama, ar sandoris yra fiktyvus, neturi realaus ekonominio ir komercinio pagrindo ir yra sudarytas išimtinai siekiant pasinaudoti mokesčių lengvata, svarbu tai, kad pagrindinėje byloje licenciją perleidžiančios komercinės bendrovės vadovas ir savininkas yra fizinis asmuo, pagal licencijos sutartį perleidžiamo *know-how* kūrėjas?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar taikant PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punktą, 24 straipsnio 1 dalį ir 43 straipsnį, kai siekiama nustatyti galimai įvykusį piktnaudžiavimo faktą, svarbu tai, kad šis fizinis asmuo turi arba gali turėti neformalios įtakos licenciją įgijusios komercinės bendrovės veiklai ir sprendimams? Ar svarbu tai, kad *know-how* kūrėjas, kaip profesionalus konsultantas arba patarėjas *know-how* vystymo ar panaudojimo klausimais, tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja arba gali dalyvauti priimant bendrovės sprendimus dėl paslaugos teikimo panaudojant šią *know-how*?
3. Ar pagrindinės bylos aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, kas minėta antrajame klausime, nustatant paslaugos teikėją, kaip jis suprantamas PVM srityje, svarbi ne tik remiantis sutartimi įvykusio sandorio analizė, bet ir tai, kad *know-how* kūrėjas fizinis asmuo daro įtaką, tiksliau tariant, lemiamą įtaką arba nurodinėja, kaip teikti paslaugas panaudojant šį *know-how*?
4. Jei į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, į kokias aplinkybes reikia atsižvelgti vertinant šios įtakos ir šio nurodinėjimo apimtį arba, konkrečiau tariant, kokiais kriterijais remiantis galima konstatuoti, kad daroma lemiamą įtaka paslaugos teikimui ir kad tai, kas sudaro tikrąjį sudaryto sandorio ekonominį turinį, buvo iš tiesų įvykdyta licenciją suteikusios įmonės naudai?
5. Ar pagrindinės bylos aplinkybėmis nagrinėjant pasinaudojimą mokesčių lengvata ir vertinant ūkio subjektų ir sandorio dalyvių santykius svarbu tai, kad apmokestinamieji asmenys, abejotino sandorio, skirto išvengti mokesčių, dalyviai, yra juridiniai asmenys, jei valstybės narės mokesčių institucija pripažįsta, kad būtent fizinis asmuo priima su eksploatacija susijusius strateginius ir vykdomuosius sprendimus? Jei atsakymas būtų teigiamas, ar reikia atsižvelgti į tai, kurioje valstybėje narėje fizinis asmuo priėmė šiuos sprendimus? Jei šioje byloje nagrinėjamos aplinkybėmis būtų konstatuota, kad sutartyje apibrėžta šalių padėtis nėra lemiamą, ar svarbu tai, kad šioje byloje nagrinėjamos paslaugos teikimui internetu reikalingų techninių priemonių, žmogiškųjų resursų ir finansinių operacijų valdymas pavestas subrangovams?
6. Jei būtų konstatuota, kad licencinės sutarties sąlygos neatspindi sandorio tikrojo ekonominio turinio, ar sutarties sąlygų perkvalifikavimas ir situacijos, kuri būtų egzistavusi nesant piktnaudžiavimo operacijos, atkūrimas reiškia, kad valstybės narės mokesčių institucija gali skirtingai nustatinėti paslaugos teikimo valstybę narę ir pareigos sumokėti mokesčių atsiradimo valstybę narę, jei licenciją įgijusi įmonė sumokėjo mokesčius įsteigimo valstybėje narėje pagal toje valstybėje narėje galiojančius reikalavimus?
7. Ar SESV 49 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jų neatitinka ir gali būti laikomos piktnaudžiavimu įsisteigimo ir paslaugų teikimo laisvėmis sutarties sąlygos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias įmonė, kuri yra vienos valstybės narės apmokestinamasis asmuo, licencijos sutartimi perleidžia kitai įmonei, kuri yra kitos valstybės narės apmokestinamasis asmuo, *know-how*, reikalingą suaugusiems skirtų paslaugų teikimui per internetą panaudojant interaktyvias ryšių technologijas, ir teisę naudotis šiuo *know-how*, jei licenciją įgijusios įmonės įsteigimo valstybėje narėje PVM mokesčiai už perleistą objektą yra palankesnis?

8. Kaip šioje byloje susidariusiomis aplinkybėmis vertinti, kiek tai susiję su tariama mokestine nauda, licenciją suteikiančios įmonės komercinius sumetimus? Ar šiuo atžvilgiu svarbu tai, kad licenciją suteikiančios komercinės bendrovės savininkas ir vadovas yra atitinkamą *know-how* sukūręs fizinis asmuo?
9. Ar vertinant piktnaudžiavimą galima atsižvelgti, ir kiek, į tokias pagrindinės bylos aplinkybes, kaip antai techniniai reikalavimai ir infrastruktūra, susiję su paslaugos, kuri yra ginčijamo sandorio objektas, teikimo pradžia ir teikimu, taip pat licenciją suteikiančios įmonės žmogiškųjų išteklių pasirengimas teikti atitinkamą paslaugą?
10. Ar nagrinėjamu atveju PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punktą, 24 straipsnio 1 dalį, 43 ir 273 straipsnius, siejamus su ESS 4 straipsnio 3 dalimi ir SESV 325 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad tam, jog būtų veiksmingai vykdoma Sąjungos valstybėms narėms tenkanti pareiga realiai ir laiku surinkti visą PVM ir išvengti biudžeto nuostolių, galinčių atsirasti dėl sukčiavimo ir mokesčių vengimo, vykdomo kertant valstybių narių sienas, situacijoje, kai pagal paslaugos teikimo operaciją reikia identifikuoti paslaugos teikėją, valstybės narės mokesčių institucija administracinės procedūros etapu siekdama atskleisti aplinkybes ir tam rinkdama įrodymus, gali naudotis duomenimis, informacija ir įrodinėjimo priemonėmis, kaip antai vykdamas baudžiamąjį persekiojimą mokesčių institucijos tyrimų tarnybos slaptai fiksuotų komunikacijų įrašai, ir panaudoti jas grindžiant savo išvadą apie mokestinius padarinius, jei administracinės bylas nagrinėjantis teismas vertindamas valstybės narės mokesčių institucijos administracinio potvarkio teisėtumą gali patikrinti šiuos įrodymus?
11. Ar šioje byloje nagrinėjamoje situacijoje PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punktą, 24 straipsnio 1 dalį ir 43 ir 273 straipsnius, siejamus su ESS 4 straipsnio 3 dalimi ir SESV 325 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad tam, jog būtų veiksmingai vykdoma Sąjungos valstybėms narėms tenkanti pareiga realiai ir laiku surinkti visą PVM ir valstybių narių pareiga užtikrinti, kad apmokestinamieji asmenys vykdytų jiems nustatytas pareigas, valstybės narės mokesčių institucija, neviršydamai jai nustatytų įgaliojimų, gali naudotis įrodinėjimo priemonėmis, kurios buvo gautos vykdamas dėl mokesčių vengimo pradėtą baudžiamąjį persekiojimą, taip pat tais atvejais, kai pagal nacionalinę teisę vykstant administraciniam procesui neleidžiama mokesčių vengimo prevencijos tikslais slapta rinkti informaciją, o toks rinkimas vykdamas baudžiamąjį persekiojimą susietas su tam tikromis garantijomis, nenumatytomis su mokesčiais susijusioje administracinėje procedūroje, tačiau mokesčių institucijai suteikiama galimybė veikti pagal laisvo įrodymų vertinimo principą?
12. Ar EŽTK 8 straipsnio 2 dalis, siejama su Chartijos 52 straipsnio 2 dalimi, yra kliūtis pripažinti dešimtajame ir vienuoliktajame klausimuose nurodytą valstybės narės mokesčių institucijos kompetenciją ir ar šios bylos aplinkybėmis kova su mokesčių vengimu, atsižvelgiant į veiksmingo mokesčių surinkimo ir „ekonominės valstybės gerovės“ tikslus, galima pateisinti tai, kad su mokesčiais susijusioje administracinėje procedūroje remiamasi išvadomis, darytinomis iš slapta gautos informacijos?
13. Jei į dešimtąjį–dvyliktąjį klausimus būtų atsakyta, kad valstybės narės mokesčių institucija gali naudotis tokiomis įrodinėjimo priemonėmis administracinėje procedūroje, ar valstybės narės mokesčių institucija, siekdama užtikrinti teisės į gerą valdymą ir teisės į gynybą veiksmingumą pagal Chartijos 7, 8, 41 ir 48 straipsnius, siejamus su jos 51 straipsnio 1 dalimi, turi absoliučią pareigą išklausti apmokestinamąjį asmenį administracinėje procedūroje, užtikrinti jam galimybę susipažinti su išvadomis, darytinomis iš slapta gautos informacijos, ir atsižvelgti į tikslus, kuriais rinkti atitinkamose įrodinėjimo priemonėse užfiksuoti duomenys, ar, atvirkščiai, kadangi slapta surinkta informacija skirta tik baudžiamajam tyrimui, negalima naudotis tokiomis įrodinėjimo priemonėmis?
14. Tuo atveju, jei įrodinėjimo priemonių gavimas ir naudojimas pažeidžia Chartijos 7, 8, 41 ir 48 straipsnius, siejamus su jos 47 straipsniu, ar teisę į veiksmingą teisinę gynybą atitinka nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos procedūriniu trūkumu grindžiamas skundas teismui dėl mokesčių srityje priimto sprendimo galiojimo gali būti patenkintas ir skundžiamas sprendimas pripažintas negaliojančiu tik tuo atveju, jei atitinkamu atveju egzistuoja konkreči galimybė, kad nesant procedūrinio trūkumo būtų buvęs priimtas kitoks nei skundžiamas sprendimas, ir, be to, šis trūkumas iš esmės paveikė ieškovės teisinę padėtį, ar procedūrinius trūkumus reikia vertinti atsižvelgiant į platesnį kontekstą, nepriklausomai nuo to, kokią įtaką procedūros rezultatui turi Chartijos nuostatas pažeidžiantis procedūrinis trūkumas?

15. Chartijos 47 straipsnio veiksmingumas neatsiejamas nuo to, kad šiuo proceso etapu skundą dėl valstybės narės mokesčių institucijos potvarkio nagrinėjantis Administracines bylas nagrinėjantis teismas gali patikrinti, ar baudžiamojo persekiojimo tvarka ir tikslais slapta rinktos įrodinėjimo priemonės gautos teisėtai, visų pirma tais atvejais, kai apmokestinamasis asmuo, kurio baudžiamasis persekiojimas vykdytas lygiagrečiai, nežino apie tokių dokumentų egzistavimą ir negali ginčyti jų teisėtumo teisme?
16. Atsižvelgiant į šeštąjį klausimą, ar 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010⁽²⁾ dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje ir visų pirma jo 7 konstatuojamąją dalį, pagal kurią siekiant surinkti mokėtinus mokesčius, valstybės narės turėtų bendradarbiauti siekiant užtikrinti, kad PVM būtų teisingai apskaičiuojamas ir todėl jos turi ne tik stebėti, ar mokėtini mokesčiai tinkamai taikomi jų teritorijoje, bet ir turėtų teikti paramą kitoms valstybėms narėms, kad būtų užtikrinta, jog mokesčiai, susiję jų teritorijoje vykdoma veikla, bet mokėtini kitoje valstybėje narėje, būtų tinkamai taikomi, reikia aiškinti taip, kad tokiomis faktinėmis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos, valstybės narės mokesčių institucija, nustačiusi mokesčių skolą, turi pateikti prašymą kitos valstybės narės, kurioje patikrintasis apmokestinamasis asmuo sumokėjo mokesť, mokesčių institucijai?
17. Jei atsakymas į šešiolikąjį klausimą būtų teigiamas ir teismas pripažintų valstybės narės mokesčių institucijos priimtus potvarkius negaliojančiais dėl renkant informaciją padarytų procedūrinių pažeidimų ir pažeistos bendradarbiavimo pareigos, kokius teisinius padarinius skundą dėl administracinių potvarkių nagrinėjantis teismas turėtų pripažinti atsižvelgdamas, be kita ko, į keturioliktajame klausime nurodytas aplinkybes?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

⁽²⁾ OL L 268, p. 1.

**2014 m. rugsėjo 15 d. Supremo Tribunal Administrativo (Portugalija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA**

(Byla C-423/14)

(2014/C 439/26)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supremo Tribunal Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Fazenda Pública

Kita apeliacinio proceso šalis: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Europos Sąjungos teisę, konkrečiai remiantis Direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ 78 straipsnio a punktu, draudžiama dujų skirstytojo mokamą naudojimosi požemine žemės valdos dalimi mokesť perkelti galutiniam vartotojui tiesiogiai ir neatsižvelgiant į jo mokamą kainą už suvartotas dujas, t. y. to mokesčio neįtraukiant į dujų kainą?

Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, kyla antrasis klausimas:

2. Ar pagal Europos Sąjungos teisę, konkrečiai remiantis Direktyvos 2006/112/EB 73–79 straipsniais, draudžiama <...> dujų skirstytojo mokamą naudojimosi požemine žemės valdos dalimi mokesčio neįtraukti į apmokestinamąją vertę, kai tas mokesť perkeliamas galutiniam vartotojui tiesiogiai ir neatsižvelgiant į jo mokamą kainą už suvartotas dujas?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2014 m. rugsėjo 15 d. Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Balogh Jácint Gábor/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Byla C-424/14)

(2014/C 439/27)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Balogh Jácint Gábor

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Vengrijos nacionalinė praktika, kai privačiam asmeniui, nesiekiančiam vykdyti pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamos veiklos ir kuris neviršija neapmokestinimo ribos, nustatyta pareiga iš anksto registruotis mokesčių mokėtoju, atitinka PVM direktyvos ⁽¹⁾ 213 straipsnio 1 dalyje ir 214 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimo pareigą?
2. Ar mokesčių administracija gali skirti sankciją už per *a posteriori* patikrinimą nustatytą prašymo įregistruoti mokesčių mokėtoju nepateikimą, jei neviršyta neapmokestinimo riba?
3. Ar mokesčių administracija gali per *a posteriori* patikrinimą, neužtikrinusi teisingo proceso, užkirsti privačiam asmeniui kelią pasinaudoti savo teise pasirinkti, kad jam būtų taikoma apmokestinimo išimtis?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2014 m. rugsėjo 25 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Kreis Warendorf/Ibrahim Alo

(Byla C-443/14)

(2014/C 439/28)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Kreis Warendorf (Varendorfo apskritis)

Atsakovas: Ibrahim Alo

dalyvaujant: Federacijos interesų atstovui prie Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nustatant įpareigojimą užsienio valstybės piliečiui gyventi tik apibrėžtoje valstybės narės teritorijos dalyje (savivaldybėje, apskrityje, regione) suvaržoma asmens teisė laisvai judėti, kaip ji yra suprantama pagal Direktyvos 2011/95/ES ⁽¹⁾ 33 straipsnį, jei iš esmės šis asmuo turi teisę laisvai judėti ir gyventi visoje valstybės narės teritorijoje?

2. Ar, siekiant tinkamai paskirstyti valstybinės socialinės paramos naštą jos teikėjams visoje valstybės teritorijoje, papildomos apsaugos statuso gavėjams nustatyta gyvenamosios vietos sąlyga suderinama su Direktyvos 2011/95/ES 33 straipsniu ir (arba) 29 straipsniu?
3. Ar vykdant migracijos ar integracijos politiką, pavyzdžiui, neleidžiant susiformuoti socialiniams karštiesiems taškams, kai tam tikroje savivaldybėje ar apskrityje tankiai apsigyvena užsienio valstybių piliečiai, nustatyta sąlyga papildomos apsaugos statuso gavėjams gyventi tik apibrėžtoje teritorijoje suderinama su Direktyvos 2011/95/ES 33 straipsniu ir (arba) 29 straipsniu? Ar pakanka nurodyti abstrakčius migracijos arba integracijos politikos motyvus, ar reikia juos konkretizuoti?

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, p. 9).

2014 m. rugsėjo 25 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Amira Osso/Region Hannover

(Byla C-444/14)

(2014/C 439/29)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Amira Osso

Atsakovas: *Region Hannover* (Hanoverio regionas)

dalyvaujant: Federacijos interesų atstovui prie *Bundesverwaltungsgericht*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nustatant įpareigojimą užsienio valstybės piliečiui gyventi tik apibrėžtoje valstybės narės teritorijos dalyje (savivaldybėje, apskrityje, regione) suvaržoma asmens teisė laisvai judėti, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2011/95/ES ⁽¹⁾ 33 straipsnį, jei iš esmės šis asmuo turi teisę laisvai judėti ir gyventi visoje valstybės narės teritorijoje?
2. Ar, siekiant tinkamai paskirstyti valstybinės socialinės paramos naštą jos teikėjams visoje valstybės teritorijoje, papildomos apsaugos statuso gavėjams nustatyta gyvenamosios vietos sąlyga suderinama su Direktyvos 2011/95/ES 33 straipsniu ir (arba) 29 straipsniu?
3. Ar vykdant migracijos ar integracijos politiką, pavyzdžiui, neleidžiant susiformuoti socialiniams karštiesiems taškams, kai tam tikroje savivaldybėje ar apskrityje tankiai apsigyvena užsienio valstybių piliečiai, nustatyta gyvenamosios vietos sąlyga papildomos apsaugos statuso gavėjams suderinama su Direktyvos 2011/95/ES 33 straipsniu ir (arba) 29 straipsniu? Ar pakanka nurodyti abstrakčius migracijos arba integracijos politikos motyvus, ar reikia juos konkretizuoti?

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, p. 9).

2014 m. rugsėjo 25 d. Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Seusen Sume/Landkreis Stade

(Byla C-445/14)

(2014/C 439/30)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Seusen Sume

Atsakovė: Landkreis Stade (Štadės apskritis)

dalyvaujant: Federacijos interesų atstovui prie Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nustatant įpareigojimą užsienio valstybės piliečiui gyventi tik apibrėžtoje valstybės narės teritorijos dalyje (savivaldybėje, apskrityje, regione) suvaržoma asmens teisė laisvai judėti, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2011/95/ES ⁽¹⁾ 33 straipsnį, jei iš esmės šis asmuo turi teisę laisvai judėti ir gyventi visoje valstybės narės teritorijoje?
2. Ar, siekiant tinkamai paskirstyti valstybinės socialinės paramos našta jos teikėjams visoje valstybės teritorijoje, papildomos apsaugos statuso gavėjams nustatyta gyvenamosios vietos sąlyga suderinama su Direktyvos 2011/95/ES 33 straipsniu ir (arba) 29 straipsniu?
3. Ar vykdant migracijos ar integracijos politiką, pavyzdžiui, neleidžiant susiformuoti socialiniams karštiesiems taškams, kai tam tikroje savivaldybėje ar apskrityje tankiai apsigyvena užsienio valstybių piliečiai, nustatyta gyvenamosios vietos sąlyga papildomos apsaugos statuso gavėjams suderinama su Direktyvos 2011/95/ES 33 straipsniu ir (arba) 29 straipsniu? Ar pakanka nurodyti abstrakčius migracijos arba integracijos politikos motyvus, ar reikia juos konkretizuoti?

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, p. 9).

2014 m. spalio 2 d. Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Manuel Orrego Arias/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Byla C-456/14)

(2014/C 439/31)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Manuel Orrego Arias

Atsakovė: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prejudicinis klausimas

2001 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvos 2001/40/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies a punkto pirmos įtraukos išaiškinimas, o būtent – ar šioje nuostatoje pavartota formuluotė „nusikaltimas, baudžiamas bent vienerių metų laisvės atėmimo bausmė“ reiškia abstrakčiai numatytą bausmę už nagrinėjamą nusikalstamą veiką, ar atvirkščiai – konkrečią nuteistajam skirtą laisvės atėmimo bausmę, ir atitinkamai ar valstybės narės sprendimas išsiųsti trečiosios šalies pilietį, kuris nuteistas aštuonių mėnesių laisvės atėmimu, bus pripažįstamas kitose valstybėse narėse, ar ne.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyva 2001/40/EB dėl abipusio sprendimų dėl trečiųjų šalių piliečių išsiuntimo pripažinimo (OL L 149, p. 34; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 107).

2014 m. spalio 2 d. Tribunale ordinario di Cagliari (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Claudia Concu, Isabella Melis

(Byla C-457/14)

(2014/C 439/32)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale ordinario di Cagliari

Šalys pagrindinėje byloje

Claudia Concu, Isabella Melis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 49 ir paskesni straipsniai bei 56 ir paskesni straipsniai, taip pat Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2012 m. vasario 16 d. [sujungtos bylos C-72/10 ir C-77/10] sprendime nustatyti principai turi būti aiškinami kaip draudžiantys skelbime apie pirkimą nurodyti trumpesnę nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmę, kai viešojo pirkimo konkursas skelbiamas siekiant ištaisyti pasekmes, atsiradusias dėl tam tikro skaičiaus konkurso dalyvių neteisėto pašalinimo iš konkurso?
2. Ar SESV 49 ir paskesni straipsniai bei 56 ir paskesni straipsniai, taip pat Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2012 m. vasario 16 d. [sujungtos bylos C-72/10 ir C-77/10] sprendime nustatyti principai turi būti aiškinami kaip neleidžiantys pripažinti, jog reikalavimas reorganizuoti ir racionalizuoti sistemą sulyginant koncesijų galiojimo trukmę yra tinkamas skelbime apie pirkimą nustatytų koncesijų trumpesnės galiojimo trukmės, palyginti su anksčiau suteiktų koncesijų trukme, pateisinimas?

2014 m. spalio 8 d. Administrativen sad Varna (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Asparuhovo Lake Investmant Kampani OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Byla C-463/14)

(2014/C 439/33)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Varna

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Asparuhovo Lake Investmant Kampani OOD

Atsakovas: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2006/112⁽¹⁾ 24 straipsnio 1 dalis ir 25 straipsnio b punktas aiškintini taip, kad sąvoka „paslaugos teikimas“ apima ir abonentines sutartis dėl konsultavimo paslaugų teikimo, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurias teikėjas, turintis paslaugoms teikti kvalifikuotą personalą, sutarties galiojimo terminui įsipareigoja prirėkus teikti paslaugas užsakovui ir nesudaryti analogišką dalyką turinčių sutarčių su užsakovo konkurentais?
2. Ar Direktyvos 2006/112 64 straipsnio 1 dalis ir 63 straipsnis aiškintini taip, kad, teikiant abonentines konsultavimo paslaugas, apmokestinimo momentas įvyksta pasibaigus laikotarpiui, už kurį sutarta mokėti atlygį, neatsižvelgiant į tai, ar, ir kiek kartų užsakovas naudojosi paslaugomis, kurias konsultantas įsipareigojo jam teikti?
3. Ar Direktyvos 2006/112 62 straipsnio 2 dalis aiškintina taip, kad paslaugų pagal abonentinę aptarnavimo sutartį teikėjas privalo apskaičiuoti PVM už paslaugų teikimą pasibaigus laikotarpiui, už kurį sutarta mokėti abonentinį mokestį, o gal ši pareiga atsiranda tik tuomet, kai atitinkamu mokestiniu laikotarpiu užsakovas pasinaudojo konsultanto paslaugomis?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos OL L 347, p. 1.

2014 m. spalio 13 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija/Danijos Karalystė

(Byla C-468/14)

(2014/C 439/34)

Proceso kalba: danų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama M. Clausen. C. Cattabriga

Atsakovė: Danijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad, išlaikydama teisingą situaciją, kai leidžiama parduoti birų uostomąjį tabaką, taip pažeidžiant 2001 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/37/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, taikomų tabako gaminių gamybai, pateikimui ir pardavimui, suderinimo⁽¹⁾ 8 straipsnį, siejamą su 2 straipsnio 4 punktu, Danijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą.
- Priteisti iš Danijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Danijos Karalystė, uždrausdama tik uostomojo tabako akytuose maišeliuose (porcijomis), bet ne biraus uostomojo tabako, pardavimą Danijoje, neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 2001/37/EB 8 straipsnį. Danija neneigė, kad jos nacionalinės taisyklės neatitinka ES teisės tiek, kiek tai susiję su oraliniam vartojimui skirtų tabako gaminių prekybos uždraudimu. Vis dėlto Danijos parlamentas (Folketingas) atmetė pasiūlymą dėl teisės akto, kuriuo Danijoje būtų nustatytas visiškas draudimas parduoti uostomąjį tabaką.

Danija nepateikė jokių tolesnių įsipareigojimų dėl Danijos taisyklių suderinimo su ES teise. Todėl Komisija priversta daryti išvadą, kad Danija vis dar neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 8 straipsnį, siejamą su jos 2 straipsnio 4 punktu.

⁽¹⁾ OL L 194, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 147.

BENDRASIS TEISMAS

2014 m. spalio 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje Technische Universität Dresden/Komisija

(Byla T-29/11) ⁽¹⁾

(Arbitražinė išlyga — Bendrijos veiksmų sveikatos srityje programa — Projekto finansavimo sutartis — Ieškinys dėl panaikinimo — Debeto aviza — Ginčo sutartinis pobūdis — Aktas, dėl kurio negali būti pareikštas ieškinys — Nepriimtinumai — Ieškinio perkvalifikavimas — Finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos)

(2014/C 439/35)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys!

Ieškovas: Technische Universität Dresden (Dresdenas, Vokietija), atstovaujamas advokato G. Brüngen

Atsakovė: Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama W. Bogensberger ir D. Calciu, vėliau M. Bogensberger ir F. Moro, padedamų advokatų R. Van der Hout ir A. Köhler

Dalykas

Prašymas panaikinti Debeto avizą Nr. 3241011712, kurią Komisija priėmė 2010 m. lapkričio 4 d., kad būtų atlyginta 55 377,62 eurų dydžio finansinė parama projektui, vykdomam pagal Bendrijos veiksmų programą visuomenės sveikatos apsaugos srityje (2003–2008).

Rezoliucinė dalis

1. Su H. susijusios išlaidos personalui (56,76 euro), kelionės išlaidos (1 354,08 euro) ir paslaugos teikimo išlaidos (351,82 euro), kurių patyrė Technische Universität Dresden, įgyvendindamas sutartį (jos nuorodos numeris 2003114; SI2.377438), dėl projekto „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)“, vykdomo pagal Bendrijos veiksmų sveikatos srityje programą (2003–2008), finansavimo, yra finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos, todėl Europos Komisijos su šiomis sumomis susijęs kreditorinis reikalavimas, nurodytas 2010 m. lapkričio 4 d. debeto avizoje Nr. 3241011712, yra nepagrįstas.
2. Atmesti likusių ieškinio dalį.
3. Priteisti iš Technische Universität Dresden bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 80, 2011 3 12.

2014 m. spalio 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje Grau Ferrer/VRDT – Rubio Ferrer (Bugui va)(Byla T-543/12) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo „Bugui va“ paraiška — Ankstesnis nacionalinis vaizdinis prekių ženklas „Bugui“ ir ankstesnis Bendrijos vaizdinis prekių ženklas BUGUI — Santykinis atmetimo pagrindas — Protesto atmetimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis — Ankstesnio prekių ženklo egzistavimas — Neatsižvelgimas į įrodymus, kurie Apeliacinei tarybai pateikti siekiant pagrįsti protestą — Apeliacinės tarybos diskrecija — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys — Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktas — Ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Forma, kuri skiriasi elementais, nekeičiančiais skiriamąjį požymį)

(2014/C 439/36)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovas: Xavier Grau Ferrer (Kaldes de Montbujis, Ispanija), atstovaujamas advokato J. Carbonell Callicó

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui), atstovaujama S. Palmero Cabezas ir A. Folliard-Monguiral

Kitos procedūros VRDT Apeliacinėje taryboje šalys, įstojusios į bylą Bendrajame Teisme: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Ispanija) ir Alberto Rubio Ferrer (Xeraco), atstovaujami advokato A. Cañizares Doménech

Dalykas

Ieškinys dėl 2012 m. spalio 11 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (sujungtos bylos R 274/2011-4 ir R 520/2011-4), susijusio su protesto procedūra tarp Xavier Grau Ferrer, vienos šalies, ir Juan Cándido Rubio Ferrer ir Alberto Rubio Ferrer, kitos šalies.

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2012 m. spalio 11 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (sujungtos bylos R 274/2011-4 ir R 520/2011-4).
2. VRDT padengia savo ir Xavier Grau Ferrer patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Juan Cándido Rubio Ferrer ir Alberto Rubio Ferrer padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 55, 2013 2 23.

2014 m. spalio 23 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje Holistic Innovation Institute/REA

(Byla T-706/14 R)

(Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Europos Sąjungos finansuojami projektai mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje — Sprendimas atsisakyti leisti dalyvauti tam tikruose projektuose — Prašymas sustabdyti vykdymą — Formos reikalavimų nesilaikymas — Nepriimtumas)

(2014/C 439/37)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Holistic Innovation Institute, SLU (Posuelo de Alarkonas, Ispanija), atstovaujama advokato R. Muñiz García

Atsakovė: Mokslinių tyrimų vykdomoji įstaiga (REA)

Dalykas

Prašymas sustabdyti 2014 m. liepos 24 d. Mokslinių tyrimų vykdomosios įstaigos (REA) Sprendimo ARES (2014) 2461172, kuriuo ieškovė pašalinama iš dalyvavimo ZONeSEC ir *Inachus* projektuose, vykdymą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.
2. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

2014 m. gegužės 12 d. pareikštas ieškinys byloje Arvanitis ir kt./Europos Parlamentas ir kt.

(Byla T-350/14)

(2014/C 439/38)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovai: Athanasios Arvanitis (Rodas, Graikija) ir 47 kiti ieškovai. atstovaujami advokato Ch. Papadimitriou

Atsakovai: Europos Parlamentas, Europos Taryba, Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija, Europos Centrinis Bankas, Eurogrupė

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti, kad atsakovai nesiėmė veiksmų, kad būtų besąlygiškai taikomi bendrieji Europos Sąjungos teisės principai, ir konkrečiai Direktyva dėl terminuoto darbo atleidžiant ieškovus iš buvusios bendrovės *Olympiaki Aeroporia* pagal Europos Komisijos sprendimą, perkeltą į Graikijos teisinę sistemą Įstatymu Nr. 3717/2008;
- ieškovams ir kitiems iš buvusios bendrovės *Olympiaki Aeroporia* atleistiems darbuotojams bet koku Bendrijos aktu – direktyva, reglamentu ar kitu tiesioginio taikymo teisės aktu – suteikti galimybę gauti išmoką atleidimo ar privalomo sutarties su *Olympiaki Aeroporia* nutraukimo atveju, į kurią jie būtų turėtų teisę, jei būtų buvę nuolatiniais darbuotojais;
- Bendrijos aktu – direktyva, reglamentu ar kitu tiesioginio taikymo teisės aktu – nurodyti sumokėti kiekvienam ieškovui 300 000 eurų atlyginant už jų patirtą stresą ir už akivaizdų jų pagrindinių teisių pažeidimą bei jų profesinės veiklos išankstinį nutraukimą.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: Įstatymas Nr. 3717/2008, kuriame buvo numatytas *Olympiaki Aeroporia* uždarymas ir visų jos laikinųjų darbuotojų atleidimas realiai yra Bendrijos aktas, nustatytas Europos Sąjungos institucijų, konkrečiai, ECB ir Europos Komisijos; visi Graikijos vyriausybės teisės aktai buvo priimti atsižvelgiant į rekomendacijas, konkrečiai kalbant, po to, kai buvo priimtas Eurogrupės, ECOFIN, ECB ir Europos Komisijos sprendimas.
2. Antrasis ieškinio pagrindas: dėl to, kad laikini darbuotojai, dirbę buvusioje bendrovėje *Olympiaki Aeroporia* nebuvo prilyginti *Olympiaki Aeroporia* nuolatiniais darbuotojams ir dėl to, kad atleidžiant iš šios bendrovės jiems nebuvo mokamos išmokos, kilo ieškovams tiesioginės, asmeninės ir didelės žalos bei buvo pažeistos jų pagrindinės teisės.

2014 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje Grigoriadis ir kt./Europos Parlamentas ir kt.**(Byla T-413/14)**

(2014/C 439/39)

*Proceso kalba: graikų***Šalys**

Ieškovai: Grigoris Grigoriadis (Atėnai, Graikija), Faidra Grigoriadou (Atėnai), Ioannis Tsolias (Salonikai, Graikija), Dimitrios Alexopoulos (Salonikai), Nikolaos Papageorgiou (Atėnai) ir Ioannis Marinopoulos (Atėnai), atstovaujami advokato Ch. Papadimitriou

Atsakovai: Europos Parlamentas, Europos Taryba, Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija, Europos Centrinis Bankas, Eurogrupė

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti, kad atsakovai nepriėmė teisės aktų, aiškiai nurodančių, kad obligacijoms, kurias iš Graikijos Respublikos įsigijo ieškovai, nebūtų privalomai taikoma netaikoma PSI programa, susijusi su pagal Graikijos teisę įsigytų Graikijos valstybės obligacijų savininkais;
- aktu, direktyva, reglamentu ar kitu Bendrijos teisės tiesioginio taikymo šaltiniu suteikti ieškovams galimybę susigrąžinti visą į PSI programą įtrauktų obligacijų vertę, nepaisant atsiklausimo ir be jų duoto sutikimo;
- aktu, direktyva, reglamentu ar kitu Bendrijos teisės tiesioginio taikymo šaltiniu nurodyti sumokėti visiems ieškovams po 500 000 eurų kaip atlygį dėl patirtų rūpesčių, žalos ir ir jų pagrindinių teisių pažeidimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: įstatymai ir kiti teisės aktai, dėl kurių Graikijoje susidarė situacija, kad Graikijos valstybės obligacijų turėtojai buvo priversti dalyvauti PSI programoje, yra Sąjungos teisės aktai.
2. Antrasis ieškinio pagrindas: priemonės, kurių ėmėsi Graikijos vyriausybė valdydama Graikijos valstybės skolą, iš tikrųjų buvo nustatytos Europos Sąjungos institucijų, konkrečiai ECB ir Europos Komisijos.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas: atsakovai nepriėmė reikalingų teisės aktų, kad į Graikijos vyriausybės aktus, kurias buvo detalizuotas PSI taikymas Graikijoje, nebūtų įtrauktos ieškovų turimos Graikijos valstybės obligacijos.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas: dėl to, kad obligacijoms buvo taikoma PSI programa, ieškovai patyrė tiesioginės, asmeninės ir didelės žalos ir buvo pažeistos jų pagrindinės teisės.
5. Penktasis ieškinio pagrindas: visi Graikijos vyriausybės teisės aktai buvo priimti atsižvelgiant į rekomendaciją, o konkrečiai, jie buvo priimti po Eurogrupės, ECOFIN, ECB ir Europos Komisijos sprendimo.

2014 m. rugsėjo 2 d. pareikštas ieškinys byloje Micula ir kt./Komisija**(Byla T-646/14)**

(2014/C 439/40)

*Proceso kalba: anglų***Šalys**

Ieškovai: Ioan Micula (Oradia, Rumunija); S.C. *European Food SA* (Dregeneštis, Rumunija); S.C. *Starmill Srl* (Dregeneštis); S.C. *Multipack Srl* (Dregeneštis); Viorel Micula (Oradia) atstovaujami advokatų K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard ir Y. Banifatemi

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovi Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2014 m. gegužės 26 d. sprendimą C(2014) 3192 galutinis, dėl valstybės pagalbos SA.38517 (2014/NN) – *Mikula/Rumunija* (Tarptautinio investicinių ginčų sprendimų centro (ICSID) arbitražinis sprendimas), kuriuo Rumunijai nurodoma sustabdyti bet kokius veiksmus, dėl kurių galėtų būti vykdomas arba įgyvendinamas 2013 m. gruodžio 11 d. priimtas remiant Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimų centrui įsteigto arbitražo teismo sprendimas *Ioan Micula, Viorel Micula ir kt./Rumunija* (ICSID, byla Nr. ARB/05/20), kadangi Komisija sprendimo vykdymą laiko neteisėta valstybės pagalba, iki kol Komisija priims galutinį sprendimą dėl tokios valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka.
- padengti ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovi remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su kompetencijos neturėjimu

- Sąjungos teisė šiuo atveju netaikoma, o Komisija neturi kompetencijos priimti sprendimo pagal Reglamento Nr. 659/1999 11 straipsnio 1 dalį. Komisijos sprendime neatsižvelgiama į tai, kad pagal tarptautinę teisę Rumunija privalo nedelsdama vykdyti ICSID sprendimą, ir kad Rumunijos įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę yra viršesni už Sąjungos teisę. Komisijos sprendimu pažeidžiamos SESV 351 straipsnio 1 dalis ir ESS 4 straipsnio 3 dalis, kuriomis pripažįstami ir saugomi Rumunijos įsipareigojimai pagal ICSID konvenciją bei Švedijos ir Rumunijos dvišalį investicijų susitarimą.

2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su akivaizdžia teisės klaida

- Komisija padarė teisės klaidą, kai neteisėtai nusprendė, jog ICSID sprendimo vykdymas yra nauja valstybės pagalbos priemonė, ir taip pažeidė teisėtus ieškovų lūkesčius. Visas Komisijos sprendimas grindžiamas klaidinga prielaida, kad ICSID sprendimo vykdymas laikytinas valstybės pagalba pagal Sąjungos teisę. ICSID sprendimu ieškovams nesuteikiama ekonominės naudos, jis nėra nei atrankinė priemonė, nei savanoriška Rumunijos priemonė, juo neiškraipoma konkurencija ir nesukeliama tokio iškraipymo grėsmė.

2014 m. rugsėjo 19 d. pareikštas ieškinytis byloje Bayerische Motoren Werke/Komisija

(Byla T-671/14)

(2014/C 439/41)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Bayerische Motoren Werke AG* (Miunchenas, Vokietija), atstovaujama advokatų M. Rosenthal, G. Drauz ir M. Schütte

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti sprendimą, kurį atsakovė priėmė 2014 m. liepos 9 d. byloje SA.32009 (2001/C) remiantis SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa tiek, kiek juo buvo pripažinta nesuderinama su vidaus rinka 28 257 273 eurų suma, kuri atitinka dalį prašomos 45 257 273 eurų pagalbos sumą, kuri viršija 17 milijonų eurų;
- nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti sprendimą, kurį atsakovė priėmė 2014 m. liepos 9 d. byloje SA.32009 (2001/C) remiantis SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa tiek, kiek juo buvo pripažinta nesuderinama su vidaus rinka 22,5 milijonų eurų suma, kuriai netaikoma pareiga pranešti remiantis Reglamento (EB) Nr. 800/2008 6 straipsnio 2 dalimi ⁽¹⁾;

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsniu.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi tokiais pagrindais:

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: SESV 108 straipsnio 3 dalies pažeidimas

- Ieškovė tvirtina, kad atsakovė pažeidė SESV 108 straipsnio 3 dalį tiek, kiek ji neįvykdė savo pareigos išsamiai ir nešališkai išnagrinėti, ir kiek ji akivaizdžiai klaidingai pripažino, kad pranešimas apie išsamius regioninės pagalbos dideliems investavimo projektams vertinimo kriterijus buvo taikomas visas.
- Be to, ieškovė tvirtina, kad jei atsakovė būtų tinkamai įvertinusi padėtį, kurią užima ieškovė rinkoje, ji nebūtų atlikusi išsamaus vertinimo. Atlikdama išsamų vertinimą iš anksto nenustačiusi ieškovės padėties rinkoje ir tuo remiantis jai taikydama diskriminacinį vertinimą, atsakovė akivaizdžiai padarė vertinimo klaidą.

2. Antrasis ieškinio pagrindas: SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimas

- Ieškovė dar tvirtina, kad akivaizdžiai ribodama skatinamąjį poveikį ir pagalbos galimybę neatsižvelgiant į išlaidas tarp Miuncheno ir Leipcigo, kurios buvo įvertintos 17 milijonų eurų sumai, atsakovė pažeidė SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.
- Ieškovė šiuo aspektu paaiškino, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą neatsižvelgusi į išlaidas, kai ji atliko išsamų ir galutinį vertinimą; tai jai neleido tinkamai vykdyti savo diskreciją, ypač kiek tai susiję su pagalbos tinkamumu ir poveikiu.

3. Subsidiarius ieškinio pagrindas: SESV 108 straipsnio 3 dalies ir Reglamento Nr. 800/2008 pažeidimas

- Subsidiariai ieškovė tvirtina, kad akivaizdžiai klaidingai uždrausdama Vokietijos Federacinei Respublikai suteikti ieškovei pagalbą, grindžiamą leistina pagalba, paskelbta *Investitionszulagengesetz* (Įstatymas dėl pagalbos investicijoms), sumai, mažesnei už 22,5 milijono eurų, dėl kurios nėra pareigos pranešti, atsakovė pažeidė SESV 108 straipsnio 3 dalį ir Reglamentą Nr. 800/2008.
- Ieškovė mano, kad taip ribodama pagalbos sumą, atsakovė padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes piktnaudžiavimas įgaliojimais yra neteisėta ieškovės diskriminacija, palyginti su pagalba, kurią gavo pagalbos gavėjai (22,5 milijono eurų), kuriai netaikoma pareiga pranešti.

⁽¹⁾ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) (OL L 214, p. 3).

2014 m. rugsėjo 19 d. pareikštas ieškinys byloje August Wolff ir Remedia/Komisija

(Byla T-672/14)

(2014/C 439/42)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovės: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bylefeldas, Vokietija), Remedia d.o.o. (Zagrebas, Kroatija), atstovaujamos advokatų P. Klappich, C. Schmidt ir P. Arbeiter

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2014 m. rugpjūčio 19 d. Europos Komisijos įgyvendinimo sprendimą C(2014) 6030 galutinis dėl vietškai naudojamų žmonėms skirtų vaistų, kuriuose yra didelė estradiolio koncentracija, rinkodaros leidimų, priimtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/83/EB, tiek, kiek jame valstybės narės įpareigojamos, kiek tai susiję su įgyvendinimo sprendimo I priede nurodytais ir nenurodytais vietškai naudojamais vaistais, kurių sudėtyje yra 0,01 % estradiolio, paisyti įgyvendinimo sprendime nustatytų įpareigojimų, išskyrus ribojimą, kad įgyvendinimo sprendimo I priede nurodyti vietškai naudojami vaistai, kurių sudėtyje yra 0,01 % estradiolio, gali būti naudojami tik intravaginaliniu būdu,
- priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: Direktyvos 2001/83/EB⁽¹⁾ 31 ir paskesnių straipsnių pažeidimas

- Šiuo klausimu tvirtinama, kad ginčijamas įgyvendinimo sprendimas grindžiamas formaliai neteisėtai pradėta ir vykdyta procedūra. Ieškovės, be kita ko, teigia, kad procedūra, priešingai, nei nurodyta Direktyvos 2001/83/EB 31 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, buvo pradėta ne prieš priimant sprendimą dėl paraiškos leisti prekiauti vaistu, o jau priėmus tokį sprendimą ir, be to, tai nebuvo ypatingas atvejis, susijęs su Sąjungos interesais. Procedūros pradėjimas pirmosios ieškovės atžvilgiu yra Vokietijoje galiojančių teisės aktų dėl leidimo prekiauti vaistais apėjimas.
- Be to, ieškovės teigia, kad procedūrą vykdė ne kompetentingas mokslinis rizikos vertinimo komitetas, o procedūrą vykdžiusio mokslinio Žmonėms skirtų vaistų komiteto narys, paskirtas pranešėju, buvo šališkas.
- Pirmoji ieškovė taip pat teigia, kad per pakartotinio nuomonės nagrinėjimo iš esmės procedūrą ji nebuvo tinkamai išklaudyta.

2. Antrasis ieškinio pagrindas: Direktyvos 2001/83/EB 116 straipsnio pirmo sakinio ir 126 straipsnio pirmo sakinio pažeidimas

- Šiuo klausimu ieškovės teigia, kad įgyvendinimo sprendimas pagrįstas netinkamu vaisto pavojingumo ir naudingumo balanso vertinimu. Visų pirma neatsižvelgta į tai, kad per 45 metus, kai vaistas, kurio sudėtyje yra 0,01 % estradiolio, yra rinkoje, pirmajai ieškovei nepranešta apie didelę riziką, susijusią su šio vaisto vartojimu.
- Be to, Komisija, kuri turi pateikti paaiškinimų ir įrodymų, nepateikė jokių naujų mokslinių duomenų ir informacijos, iš kurių būtų matyti nauja su vaisto vartojimu susijusi rizika.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas: proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimas

- Trečiajame ieškinio pagrinde ieškovės teigia, kad įgyvendinimo sprendime numatyti išpėjimai informacijoje apie gaminių ir kiti leidimo prekiauti vaistu ribojimai bei jais grindžiamos sąlygos yra neproporcingi ir pažeidžia vienodo požiūrio principą. Visų pirma neproporcinga yra riboti vartojimo trukmę ir kartu neleisti vartoti vaisto pakartotinai bei numatyti informacijos apie gaminių pakeitimus. Bet kuriuo atveju turėjo būti ne apribota vartojimo trukmė ir neleista vartoti vaisto pakartotinai ir nustatytos su tuo susijusios sąlygos, o paskirta atlikti tyrimą, kaip švelnesnę priemonę, siekiant iširti galimą saugumą.

⁽¹⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69).

2014 m. rugsėjo 19 d. pareikštas ieškinys byloje Lupin/Komisija**(Byla T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Lupin Ltd* (Maharashtra, Indija), atstovaujama solisitorių M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, baristerio V. Wakefield ir QC M. Hoskins

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti sprendimą, kiek jame konstatuota, kad *Lupin* pažeidė SESV 101 straipsnį ir (arba)
- panaikinti arba sumažinti *Lupin* skirtą baudą, ir
- priteisti iš Komisijos *Lupin* bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šiuo procesu.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ieškovė prašo iš dalies panaikinti 2014 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimą C(2014) 4955 galutinis (byloje AT.39612 – *Perindopril (Servier)*).

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą, nes konstatavo, kad ieškovė pažeidė SESV 101 straipsnį *dėl tikslo*. Ieškovė teigia, kad:
 - Komisijos išvada neteisėta, nes ji taiko visiškai naują ir klaidingą teisinį kriterijų. Konkrečiai kalbant, jis priklauso nuo „didelės paskatinimui skirtos sumos“ sumokėjimo, o tai, anot ieškovės, nėra numatyta esamoje teismo praktikoje ir teisiškai klaidinga.
 - Komisijos požiūryje nepripažįstami ir neįgyvendinami ne tik konkurencijos teisės tikslai, bet ir patentų teisės ir šiuolaikinio civilinio proceso tikslai. Anot ieškovės, Komisija turėjo išnagrinėti apribojimo dėl tikslo klausimą remdamasi antraeilių apribojimų doktrina ir (arba) principais, kurie pripažinti Sprendime *Wouters*. Tai, kad ji to nepadarė, yra teisinė klaida.
 2. Antrasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą, nes padarė išvadą, jog ieškovė pažeidė SESV 101 straipsnį *dėl poveikio*. Ieškovė mano, kad tai, kaip Komisija vertino, ar patento susitarimas buvo pažeidimas dėl poveikio, turi tų pačių trūkumų kaip ir tai, kaip ji vertino pažeidimus dėl tikslo.
 3. Trečiasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Komisija suklydo, kai ieškovei apskritai skyrė baudą, o alternatyviai – su tuo, kad skirta bauda buvo per didelė ir turi būti sumažinta. Ieškovė teigia, kad:
 - tariamai netinkamas jos elgesys buvo naujas ir už jį neturi būti skirta bauda, o jei tokiam argumentui nebūtų pritarta – turi būti skirta tik simbolinė bauda;
 - bauda neatspindi ieškovės tariamai padaryto pažeidimo sąlyginio sunkumo ir trukmės ir yra neteisinga;
 - Komisija neatsižvelgė į pagrindą intelektualinės nuosavybės, kurią ieškovė perdavė *Servier*, vertę;
 - Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, atsižvelgiant į *Krka* skirtą baudą.
-

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIEKSEMBURGAS

LT